

Gravesend

William Boyle

[Download now](#)

[Read Online](#) ➔

Gravesend

William Boyle

Gravesend William Boyle

Ray Boy Calabrese is released from prison 16 years after his actions led to the death of a young man. The victim's brother, Conway D'Innocenzio, is a 29-year-old Brooklynite wasting away at a local Rite Aid, stuck in the past and still howling for Ray Boy's blood. When the chips are down and the gun is drawn, Conway finds that he doesn't have murder in him. Thus begins a spiral of self-loathing and soul-searching into which he is joined by Alessandra, a failed actress caring for her widowed father, and Eugene, Ray Boy's hellbound nephew. Ray Boy Calabrese is back in Gravesend: some people worship him, some want him dead . . . but none more so than the ex-con himself.

Gravesend Details

Date : Published November 13th 2013 by Broken River Books

ISBN : 9781940885032

Author : William Boyle

Format : Paperback 228 pages

Genre : Fiction, Mystery, Crime, Thriller, Mystery Thriller

 [Download Gravesend ...pdf](#)

 [Read Online Gravesend ...pdf](#)

Download and Read Free Online Gravesend William Boyle

From Reader Review Gravesend for online ebook

Dave Newman says

William Boyle has written a brilliant debut novel, packed full of gritty characters struggling to make a living in the roughed-up neighborhood of Gravesend until the only choice left is tragedy. This is a working-class novel in the way that *Fat City* is a working class novel or *Frozen River* is a working-class film. Actresses can't find films to act in. Kids make drops for the mob. Grown men ring the cash register in Rite Aid. The daily grind Boyle describes is endless. You tend bar. You run numbers. You do anything to make a life until the life you've made is barely worth living. Every character in this book deserves a line of praise, just as every building in that neighborhood does. The details Boyle uses to describe the bars and shooting ranges and old houses of Gravesend are spot-on and poetic in the most naturally honest way. It's the poetry of Nelson Algren. It's the poetry of Leonard Gardner in *Fat City*. In only one book, William Boyle jumps ranks to become one of my favorite crime writers, up there with David Goodis and Charles Willeford, but this is something else too, something more than a crime novel. This is someone with Flannery-O'Connor-sized talent writing about Gravesend, a city filled with the dead and the dying, even as Boyle desperately tries to keep them alive with his art. Great book. Great writer. Highly recommended.

Schurkenblog says

Hoffnungslos, verzweifelnd, selbstzerstörend ist Gravesend. Ein Tipp für Noir-Leser!

Weil er einen Jungen in den Tod hetzte, kam Ray Boy Calabrese für 16 Jahren hinter Gitter. Nun ist er wieder auf freiem Fuß, doch vom einst harten Typen ist nichts mehr übrig. Er will nur sterben. Durch Conways Hände.

Conway, der Bruder des Hate-Crime-Opfers, hat in all der Zeit auf Rache geschworen. Er will Ray töten, doch so ein Mord, ist nicht so leicht wie man es sich vielleicht erträumt.

Und dann gibt es noch Eugene, Rays Neffen, der seinen Onkel als Verbrecherkönig und Vorbild sieht. Der total enttäuscht ist, weil Ray kein knallharter Exknasti ist, der sich zur Aufgabe macht, seinen Onkel wieder auf den rechten - verbrecherischen - Weg zu bringen.

Doch Gravesend ist ein Viertel, das einfach alle runterzieht. Wer hier ankommt, ist unten angekommen. An einem Ort der Hoffnungslosigkeit, der Verzweiflung, der Selbstzerstörung.

In Gravesend bekommt niemand eine Chance. Man dümpelt vor sich hin, verrottet in den eigenen vier Wänden, oder opfert sich selbst für ausweglose Ziele.

Gravesend ist düster. Es zieht auch den Leser runter. Schlägt aufs Gemüt, erschlägt Hoffnungen. Gravesend ist noir. Durch und durch. Das muss man mögen, dann ist Gravesend ein Lesetipp!

Andy Weston says

Incredible to read that this is Boyle's first novel. It is certainly one of the finest pieces of noir that I have read, and these days, that's quite a few.

In a striking piece of writing there are stand out passages that will stay with the reader long after finishing

the book. That is the case with *Gravesend*. Notably, the scene by the grave in the forest, and then then at the train station at the very end of the book. Please don't make this into a movie. I have such clear images in my mind of these two scenes, and several others. I fear that with a movie those images would be ruined.

Ray Boy Calabrese is released from a New York prison after serving a 16 year sentence for murder. Despite the adoration of his young cousin he is a changed man, but a targeted one. Conway, brother of the man Ray Boy murdered wants him dead. To this scenario there is a cast of compelling characters in seedy NY. The story races along to an exciting climax, the reader even finding themselves sympathising with the cast of roughhouse gun wielding characters. It's really not very nice at times, but it's noir and not supposed to be, and my word it grabs your attention.

Highly recommended to those who enjoy this genre.

Richard says

I've heard many people refer to New York City as a "small town disguised as a big city." This novel really touches on that theme as we watch our main characters constantly circle each other as they all navigate their Brooklyn neighborhood and try not to get sucked under by it's pull of family and past sins. The novel has the soul of Pelecanos's best but with the nihilism of David Goodis at his most downhearted. It's definitely one of the more depressing novels I've read, with some scenes coming close to making me cry because of the sheer disappointment and desperation that the characters feel as well as the actions they take to escape their situations. It's a violent book, but not in a guns, blood, and guts kind of a way, but it's an emotional violence that turned out to be even more affecting and relatable. A constant theme in *Gravesend* is mistaken perception and how that's wrecked by the truth. Whether it's in the way everyone has viewed Ray Boy Calabrese as one thing once he gets out of prison but he's actually something else, or the way Conway believes that he's capable of vengeance, but in truth he's just a coward, or the way that people see Alessandra as this beautiful actress who found success in Hollywood and has it all figured out but in truth it's just the opposite; every character gets a rude awakening that shatters that perception.

It's a slow novel that is heavy on character, but it's all told through Boyle's sharp, direct gaze that feels full of honesty and compassion. It was previously released by Broken River Books (the version I read) but is seeing a re-release in hardcover from Pegasus Books later this year.

Will Byrnes says

**When a man knows another man
is looking for him
He doesn't hide.**

--Frank Stanford, "Everybody Who is Dead"

Even death starts to look attractive when hope is gone. And the fittingly named *Gravesend* of William Boyle's first novel is a place where hope is regularly interred. Conway D'Innocenzio and RayBoy Calabrese are in a race. The finish line is their own demise, and the contest is neck and neck all the way. Death comes in many guises. Conway's big brother, Duncan D'Innocenzio, found his when a gay-bashing teenaged thug and his pals chased him into traffic on the Belt Parkway. RayBoy, the alpha asshole, did 16 years for the

deed, but the RayBoy that was is no longer. Now he is looking to pay for his crime for real. Conway wants to kill him, which would seem a nice match. Only problem is that, after sixteen years of planning his revenge, letting his life waste away while he stewed, Conway can't seem to pull the trigger.

The death-wish field here makes it seem more like a group outing than a pairs event. Ray's nephew, Eugene, is a 15-year-old, wanna-be thug, with a limp, a misguided case of hero worship and a worse case of bad judgment. Alessandra, an actress back from the other coast to help take care of her widowed father, is one of the few main characters here who seem determined to stay alive. The old classmate she looks up, Stephanie, is the epitome of what it is to be trapped like a rat in the place where you grew up, and to internalize the incarceration.

This is not the well-heeled Brooklyn of the Heights, the Slope, Fort Greene or Boerum Hill. Not the trendy arts scene of DUMBO, not the hipster haven of Williamsburg, nor the post-apocalyptic deathscape of Brownsville. Gravesend is a neighborhood on the southern end of Brooklyn, working-class, ethnic, hard-scrabble. Like most neighborhoods in New York it watches as one immigrant group moves up, hopefully, and another moves in. It used be primarily Italian, still is, but things are changing. Not always for the better. Unfortunately, for some, they are not changing enough, and the only way up is to blast your way there or to leave entirely. The place has its share of gangsters and gang-bangers, dive bars and secluded, while public, spots for the exercise of what is usually private behavior. And the environment helps make these characters who they are.

The author was raised in a small town in Brooklyn, and now writes and teaches in Mississippi – “I see Brooklyn in new ways from here.”

Boyle has plenty of experience with working class Brooklyn life, having had a full measure, hailing from the County of Kings, Gravesend in particular. He communicates quite well the ironically small-town feeling that pertains in so many New York neighborhoods, where kids have only a slight image of what may lie across the bridges and tunnels in Manhattan, or pretty much anywhere in the wider world. I can affirm from personal experience that Boyle speaks truth.

Neighborhood as small town or not, is it possible to go home again? And would you really want to? Can one really get satisfaction from revenge? Or is it that, in the same way that depression is anger directed inward, revenge is self-loathing directed outward?

The writing here is taut. I would not say that Boyle's text is a place where adjectives go to die, but they're not bleeding over the edges of the pages either. The narrative movement is certain and consistent, moving towards resolution of the inevitable sort. Which is not to say there are no surprises. There are. The story is not a mystery, per se, but more a look at how place affects people. Rayboy was admired as a kid for his thuggish exploits, was found attractive by girls. Not exactly a disincentive. Homophobia was hardly unknown in the environment of his youth. His nephew Eugene, short on adult male models on which to base his vision of what being a man looks like, fixates on the one male he knows who was effective and respected.

While the bulk of the story is dark, there are some rays of light. Good can be found, although more in thought than deed. Hope digs its way back up to the surface, allowing for some second chances. Alessandra's affection for a particular painting at the Met can be seen both as an artistic inspiration and an omen. Her participation in various forms of Manhattan life lifts her spirits. After all, she did manage to make it out to the west coast. But hope had better move quickly before another body lands on it. Stephanie latches on to Alessandra as a way out, but she may be too limited to make a go of that.

Most of the characters may not be the sorts you would want your children to marry, but they are very well

realized. Boyle offers us abundant surface, but also scrapes plenty of layers away so we can see what is going on beneath.

My gripe with this book was definitely of the minor sort. The title, *Gravesend*, is particularly apt, suiting well the content, given the body count, whether from violence or less dramatic means. But Boyle wanders a bit in his native borough. If you are expecting a singular, focused portrait of this neighborhood, fuhgeddaboutit. The author gives us a look, for sure, but we also spend time in Bay Ridge, Sunset Park, Manhattan's East Village, a small slice of Queens and even go for a couple of jaunts upstate along the Hudson, these reflecting the author's personal NY geography, or a lot of it anyway.

It was fun to walk through so many places that are personally familiar, Nellie Bly, the promenade near the Verrazano Bridge, Xaverian High School under another name, subway stations, and so on. I also related to the Stephanie character, as one of the things that makes me truly shudder is the thought of being stuck back in the Bronx neighborhood in which I was raised. No love-hate issues going on there. Such dark fears constitute more of a Twilight Zone episode.

Arthur Miller lived for many years in Gravesend, as did Carlo Gambino. In Boyle's *Gravesend* we get to hear the patois of the latter, and look at the people and places of his tale through eyes that see the world a lot more like the former. *Gravesend*, Boyle's first novel, is a pretty good beginning to what promises to be a very illustrious long-form career. Dig in.

This review is cross-posted at Coot's reviews

=====EXTRA STUFF

Links to the author's personal, Twitter links

Interview with the author from LA Review of Books – mucho goodness to be had here

Another wonderful interview with Boyle, by Irene McGarrity

Plumb Beach is the scene of a crime - here is some info on the place

A real life case that, the author confirmed, provided inspiration for the story.

This is the Joan of Arc image that Alessandra focuses on in the Metropolitan. It is a mind-blowing painting to see in person. This link adds some background to the work.

Δημ?τρης says

Κριτικ? για το Smassing Culture.

?ταν το νου?ρ συναντ? το **urban gothic**

Γκρ?ιβσεντ, Μπρο?κλιν, Ν?α Υ?ρκη. Μια φτωχικ? γειτονι? της Ν?ας Υ?ρκης μακρι? απ? τα φ?τα του Μπρο?κλιν Χ?ιτς και του Μανχ?ταν, ε?ναι αυτ? που δ?νει το ?νομ? της στο πρ?το μυθιστ?ρημα του Γου?λιαμ Μπ?υλ το οπο?ο μετ?φεραν στα ελληνικ? οι εκδ?σεις Π?λις με τ?τλο Gravesend. ?να μυθιστ?ρημα που ?ταν πρωτοκυκλοφ?ρησε ?στρεψε αρκετ? βλ?μματα προς το μ?ρος

του, αποτελώντας μάλιστα την επιλογή του Γάλλου εκδότη Φρανσουά Γκερφ για να γιορτάσει τα 30 χρόνια και την 1000^η θέση της συλλογής του Rivages/ Noir το 2016.

Η ιστορία ξεκινάει με τον Κόνγουε, ο οποίος εκπαιδεύεται με τη βοήθεια ενός φίλου του πρώην αστυνομικού, στο σημείο με πλοίο για να εκδικηθεί τον θάνατο του ομοφυλόφιλου αδερφού του, για τον οποίο ευθυνόταν ο συμμαθητής τους Ρίι Μπρι που μετά από δεκαέξι χρόνια στη φυλακή είναι και πάλι ελεύθερος. Την ίδια περσόδα επιστρέφει στο Γκρέιβσεντ η Άλεσντρα μετά από μια σύντομη και αποτυχημένη προσπάθεια να εδραιωθεί στο Λος Άντζελες ως ηθοποιός. Το κουνιτό των πρωταγωνιστών ολοκληρώνουν η Στφάνι η οποία είναι συνδελφός του Κόνγουε και πάλι συμμαθήτρια τους επίσης, η οποία ζει με την προβληματική μητέρα της, και τέλος ο Ψηβος Γιουτζίν, ανιψιός του Ρίι Μπρι τον οποίο θαυμάζει για τον βίο του πριν μπει στη φυλακή.

Ο Κόνγουε μετά την αρχή της ιστορίας θα βρεθεί αντιμέτωπος με τον φονιά του αδερφού του, αλλά θα αντικρίσει μια τελείως διαφορετική εικόνα από αυτή που περίμενε, θα συναντήσει έναν μεταμελημένο πρώην νταϊ, σχεδόν παραιτημένο από τη ζωή. Αυτός θα φέρει τον Κόνγουε σε σύγκρουση, καθώς η εικόνα αυτή μετατρέπεται την εκδίκηση σε μια πράξη κενή από περιεχόμενο. Το νερό όμως έχει μπει στο αυτί και η βία μαζί με την μαυρίλα στη ζωή όλων των πρωταγωνιστών δε μπορούν να απομακρυνθούν από τον χόρο του σημαντικότερου εν τέλει πρωταγωνιστή της ιστορίας, τον οποίο είχε φροντίσει ο Γουλιέλμο Μπύλ να μας συστήσει από την εισαγωγή του βιβλίου.

«Πάντα στην πύλη αυτή θα φθάνεις. Για τα άλλα
-μη ελπίζεις-
δεν έχει πλοίο για σε, δεν έχει οδό.
Τσι που τη ζωή σου ρμαξές εδ
στην κήχη τοτή την μικρή, σ' όλη την γη την χλάσες.»

Με τους στόχους αυτούς του Καβφή γίνεται εξ αρχής φανερό η σχέση των χαρακτήρων του βιβλίου με την γειτονιά του Γκρέιβσεντ. Ο συγγραφέας φανερώνει πως γνωρίζει πολύ καλά την περιοχή και με τις περιγραφές του, μεταφέρει νοητά τον αναγνώστη μέσα στη γειτονιά αυτή. Σε έναν κλειστοφοβικό και σκοτεινό κόσμο, τον οποίο οι κτήτορες του λατρεύουν να μισούν και οι χαρακτήρες φανερώνει να θέλουν να φύγουν μακριά μη μπορώντας να το κάνουν. Σε έναν κόσμο που διαμορφώνει κατά πολύ τους χαρακτήρες των πρωταγωνιστών οδηγώντας τους σε πράξεις που κάνουν το νόμα της εν λόγω γειτονιάς να της ταιριάζει ιδανικά.

Εν κατακλείδι, το Gravesend είναι ένα εξαιρετικό μυθιστόρημα το οποίο αγγίζει τα όρια της αστυνομικής λογοτεχνίας, χωρίς όμως να είναι ένα αστυνομικό μυθιστόρημα. Η πλοκή βρσκεται σε δεύτερη μέρα και η ουσία βρσκεται στους χαρακτήρες και τους εσωτερικούς τους δάμονες που πλανώνται σε αυτή τη σκοτεινή γειτονιά του Μπρόκλιν. Γι' αυτό λοιπόν, πιστεύω πως ο ρος urban gothic αντικατοπτρίζει πλήρως το περιεχόμενο της ιστορίας αυτής.

Υπό τους χόους του, πολύ ταιριαστό με την ιστορία, Death Don't Have No Mercy του Rev. Gary Davis θα περιμνουμε να διαβόσουμε και άλλα διαμντια από τον Γουλιέλμο Μπύλ στο μέλλον (spoiler alert: ο Μπύλ έχει κυκλοφορήσει συλλογή διηγημάτων με αυτή το νόμα).

Edward Renehan says

A truly brilliant debut from a talent to watch. Boyle's prose = eloquent, his plot = masterful, his characters = vivid, his atmospherics = artfully rendered.

Σταμάτης Λαδικός says

Καμμά ελπ?δα, καμμά λ?τρωση, ?να κατ?μαυρο σπιρ?λ... Το urban gothic στα καλύτερ? του και ?να πολλ? υποσχ?μενο συγγραφικ? ντεμπο?το. Πολ? ατμοσφαιρικ? και εξαιρετικ? απ?δοση της παρακμιακ?ς π?λης και των καταδικασμ?νων χαρακτ?ρων που ζουν σε αυτ?.

Το τελε?ωσα Κυριακ?, ?ξω ε?ναι σκοτειν?, βρ?χει και θαρρ? πως για να στανι?ρω θ?λω να π?ρω αγκαλι? την κ?ρη μου και να δο?με σερ? 3 επεισ?δια μικυμαους, τον Μπ?μπι το ελαφ?κι και το μικρ? σπ?τι στο λιβ?δι...

Melki says

Mmm, mmm, mmm . . .

When Conway fails to kill the man who murdered his brother, he starts a chain reaction that results in despair and bloodshed.

This one reminded me so much of George Pelecanos' work - a long, leisurely buildup leading to a violent conclusion. It may be too slow for nonstop-action-cravers, but I enjoyed really getting to know these characters. I also liked the *Goodfellas* shout-outs.

A great first novel that had my little finger reaching for the **ORDER EVERYTHING BY THIS AUTHOR button** on my keyboard. What . . . you don't have one of those? Dang - you need to get one - pronto!

Benoit Lelièvre says

What a great first novel this was. Not only William Boyle has a mind of his own, but he does write for the good reasons and understands how to stay within himself. His haunting, elegiac style has a stern beauty to it. His characters are beautifully broken and tormented and he doesn't seem to be picking favourites. Boyle is happy to just expose the pain of the world on each character's shoulders. The people of GRAVESEND are worn down by life and are drowning without their dreams and aspirations.

GRAVESEND is a tragedy told through life as we know it. It's extremely sad, subtle, textured and layered. Consider me a William Boyle fan.

George K. says

Βαθμολογία: 9/10

Πριν απ' κ'μποσους μ'νες μαθα για το συγκεκριμ'νο βιβλ'ο, ?ταν ανακο'νωσαν οι εκδ'σεις Π?λις ?τι θα το ?φερναν στην Ελλ?δα. Δι?βασα την περ?ληψη της ιστορ?ας, καθ?ς και κ'μποσες κριτικ?ς (τ?σο απλ?ν αναγνωστ?ν ?σο και κριτικ?ν) και δ?χως δε?τερη σκ?ψη το ?βαλα στη λ?στα μου. Εδ? που τα λ?με, δεν χρειαζ?ταν καν να διαβ?ζω κριτικ?ς για να πεισθ?, μιας και μιλ?με για Αμερικ'νικο νου?ρ απ' τις εκδ'σεις Π?λις. Τ?λος π?ντων, τ?σο καιρ? περ?μενα με ανυπομονησ?α, μ?χρι να κυκλοφορ?σει, να το αγορ?σω και να το διαβ?σω. Και να που ?γιναν και τα τρ?α.

Λοιπ?ν, πρ?κειται χαλαρ? για ?να απ' τα πιο ?ντονα και σκοτειν? δραματικ? νου?ρ με στοιχε?α εγκλ?ματος που ?χω διαβ?σει. Και, ?πως ξ?ρετε, δεν ε?ναι και λ?γα για την ηλικ?α μου! Πεδ?ο δρ?σης ε?ναι το μουντ? Γκρ?ιβσεντ, μια φτωχικ? συνοικ?α του Μπρ?κλιν αποτελο?μενη κυρ?ως απ' κατο?κους Ιταλικ?ς και Ρωσικ?ς καταγωγ?ς, και η ιστορ?α αφορ? κ?ποιους χαρακτ?ρες, κατ' κ?ριο λ?γο ν?ους στην ηλικ?α, που ?χουν π?ρει λ?γο ?ως πολ? την κ?τω β?λτα. ?να τραγικ? περιστατικ? απ' το παρελθ?ν ?χει στοιχει?σει με τον ?ναν ? τον ?λλο τρ?πο τις ζω?ς των πρωταγωνιστ?ν, και στο παρ?ν γιν?μαστε μ?ρτυρες κ?ποιων τραγικ?ν επιλογ?ν και γεγον?των...

Αν β?λετε στο μ?ξερ λ?γο απ' Τζορτζ Πελεκ'νο, Τζιμ Τ?μσον και Ντ?νις Λεχ?ιν, καθ?ς φυσικ? και ξεχωριστ? συστατικ? που καθορ?ζουν σαν συγγραφ?α τον Γου?λιαμ Μπ?ιλ, το αποτ?λεσμα θα ε?ναι το Gravesend. Μιλ?με για ?να αρκετ? σκοτειν? και εξαιρετικ? ατμοσφαιρικ? νου?ρ, που αποδ?δει με τον πιο ?ντονο τρ?πο την παρακμ? της π?λης, την ?λλειψη ελπ?δας, την οργ? και την παρα?τηση ν?ων ανθρ?πων που δεν ε?ναι σε θ?ση να χαρ?ν τη ζω?. Η γραφ? ε?ναι πραγματικ? πολ? καλ?, σφιχτ?, σ?γουρη, τρομερ? εθιστικ? και σε σημει?α υποβλητικ?. Οι περιγραφ?ς σκηρικ?ν και γεγον?των αφ?ρητα ρεαλιστικ?ς, μεταφ?ρουν τον αναγν?στη σ'?ναν κ?σμο γεμ?το απελπισ?α, εν? οι δι?λογοι ε?ναι επ?σης πολ? ανθρ?πινοι.

Βασικ? προσ?ντα του βιβλ?ου ε?ναι η γραφ?, η ατμ?σφαιρα και οι χαρακτ?ρες, και δευτερε?οντος η πλοκ?, που κρ?βει π?ντως εκπλ?ξεις και σκην?ς β?ας (οι οπο?ες σκην?ς ε?ναι κ?πως ψυχρ? και "κλινικ?" δοσμ?νες). Ε?ναι ?να βιβλ'ο που καλ?τερα να διαβαστε? τ?ρα το καλοκαιρ?κι, με μπ?λικο ?λιο ?ξω και με δυνατ?τητα για απ?δραση σε κ?ποια παραλ?α, γιατ? θα τα χρειαστε?τε και τα δυο, μετ? το τ?λος της αν?γνωσης. Πως να το κ'νουμε, μπορε? και να σας μαυρ?σει τη ψυχ?, με ?λα αυτ? που συμβα?νουν. ?πως και να 'χει, ε?ναι ?να βιβλ'ο δυνατ?, ?ντονο, που μπορε? να αγ?ξει ευα?σθητες χορδ?ς.

Nigel says

In brief - I'm obviously one of the exceptions here as most folk seem to think this is good. I really liked the premise of the book but found it pretty hard going.

I really found the basic premise of this book appealing. Ray Boy is released from prison after serving 16 years for causing the death of Conway's brother. He returns home to find that Conway wants to kill him. To Conway's surprise Ray Boy is happy with that. Conway finds the idea of killing easier than actually doing it.

The book looks at their stories and the lives of others in the neighbourhood they grew up in. So far so good..

I found quite quickly that I was not gripped by this story. In part it may have been the colloquial dialogue - Brooklyn - however I've read plenty of similar styles over the years with no adverse effects. The characters tend to fall into two camps. The older generation who don't understand the younger ones and the younger ones. There are a few of these who have not managed to leave the area. An odd one out is Alessandra who has returned after something of a career in Hollywood. I liked her as a character - indeed she probably worked better than any of the others for me.

In the end I didn't really get this story. I wasn't gripped by it or engaged with any of the characters really. I'd envisaged something of a reveal about Duncan's death. He was the person who died in part as a result of Ray Boy's actions. However that aspect of the story never came alive (or to any great prominence) as far as I was concerned. I realise that many people have enjoyed this book but sadly I'm not one of them.

Note - I received an advance digital copy of this book from the publisher in exchange for a fair review

<http://viewson.org.uk/fiction/gravese...>

Robert says

Sooo...I don't write a lot of reviews. I am not literary literate, just a guy who likes to read. But I felt compelled to jot down a few lines after finishing this book. First and foremost, I thank Megan Abbott for introducing me to Mr. Boyle's work. What I found amazing about this book, beyond enjoying the author's style and cadence, was the care taken with the details and backstory that helped the reader really get a sense of Conway, Stephanie, and Alessandra in particular. At several points in the book, I just had to pause to appreciate what Boyle did in terms of building his characters where I did not expect it, but nonetheless wholly appreciated it. A great read that evoked memories of growing up during the same time period as his characters did, albeit in the ethnic enclaves of Detroit. Not quite Brooklyn, but the way Boyle captures the generational differences in his world certainly applied to mine as well. Fantastic read, hope you enjoy it as much as I did!

Pearce Hansen says

This does not feel like a first novel at all. I'm a sucker for modern composers: Philip Glass, Steve Reich, that gang. With them, they set up a rhythm that feels inevitable and then abandon it in unexpected ways. Like Miles Davis too, sometimes its the silences between the notes that holds the whole structure up -- the focus has to come in at exactly the right place and time or else it won't work.

Gravesend feels like that to me. And it does work. And William Boyle blows his trumpet at the exact right places.

There's a truncation in places that's extremely adroit. It's not what the novel says, it's what it doesn't say.

Perhaps my analogy to music is clumsy but that's on me. Read this book. It's one of those creeper novels that will have you stopping in the middle of a thought and staring blankly into space, considering the story and its characters, long after you finish the last page.

I hope William writes more, cuz he's already in the groove judging by Gravesend.

Smassing Culture says

Ολ?κληρη η κριτικ? στο Smassing Culture

Gravesend- ?ταν το νου?ρ συναντ? το **urban gothic**

Γκρ?ιβσεντ, Μπρο?κλιν, Ν?α Υ?ρκη. Μια φτωχικ? γειτονι? της Ν?ας Υ?ρκης μακρι? απ? τα φ?τα του Μπρο?κλιν Χ?ιτς και του Μανχ?ταν, ε?ναι αυτ? που δ?νει το ?νομ? της στο πρ?το μυθιστ?ρημα του Γου?λιαμ Μπ?υλ το οπο?ο μετ?φεραν στα ελληνικ? οι εκδ?σεις Π?λις με τ?τλο Gravesend. ?να μυθιστ?ρημα που ?ταν πρωτοκυκλοφ?ρησε ?στρεψε αρκετ? βλ?μματα προς το μ?ρος του, αποτελ?ντας μ?λιστα την επιλογ? του Γ?λλου εκδ?τη Φρανσου? Γκερ?φ για να γιορτ?σει τα 30 χρ?νια και την 1000? θ?ση της συλλογ?ς του Rivages/ Noir το 2016.

Η ιστορ?α ξεκιν?ει με τον Κ?νγουε?, ο οπο?ος εκπαιδε?εται με τη βο?θεια εν?ς φ?λου του πρ?ην αστυνομικο?, στο σημ?δι με ?πλο για να εκδικηθε? τον θ?νατο του ομοφυλ?φιλου αδερφο? του, για τον οπο?ο ευθυν?ταν ο συμμαθητ?ς τους Ρ?ι Μπ?ι που μετ? απ? δεκα?ξι χρ?νια στη φυλακ? ε?ναι και π?λι ελε?θερος. Την ?δια περ?οδο επιστρ?φει στο Γκρ?ιβσεντ η Αλεσ?ντρα μετ? απ? μ?α σ?ντομη και αποτυχημ?νη προσπ?θεια να εδραιωθε? στο Λος ?ντζελες ως ηθοποι?ς. Το κουιντ?το των πρωταγωνιστ?ν ολοκληρ?νουν η Στ?φανι η οπο?α ε?ναι συν?δελφος του Κ?νγουε? και παλι? συμμαθ?τρια τους επ?σης, η οπο?α ζει με την προβληματικ? μητ?ρα της, και τ?λος ο ?φηβος Γιουτζ?ν, ανιψι?ς του Ρ?ι Μπ?ι τον οπο?ο θαυμ?ζει για τον β?ο του πριν μπει στη φυλακ?.

Ο Κ?νγουε? απ? την αρχ? της ιστορ?ας θα βρεθε? αντιμ?τωπος με τον φονι? του αδερφο? του, αλλ? θα αντικρ?σει μ?α τελε?ως διαφορετικ? εικ?να απ? αυτ? που περι?μενε, θα συναντ?σει ?ναν μεταμελημ?νο πρ?ην ντα?, σχεδ?ν παραιτημ?νο απ? τη ζω?. Αυτ? θα φ?ρει τον Κ?νγουε? σε σ?γχυση, καθ?ς η εικ?να αυτ? μετατρ?πει την εκδ?κηση σε μ?α πρ?ξη κεν? απ? περιεχ?μενο. Το νερ? ?μως ?χει μπει στο αυλ?κι και η β?α μάζ? με την μαυρ?λα στη ζω? ?λων των πρωταγωνιστ?ν δε μπορο?ν να απομακρυνθο?ν απ? τον χ?ρο του σημαντικ?τερου εν τ?λει πρωταγωνιστ? της ιστορ?ας, τον οπο?ο ε?χε φροντ?σει ο Γου?λιαμ Μπ?υλ να μας συστ?σει απ? την εισαγωγ? του βιβλ?ου.

«Π?ντα στην π?λη αυτ? θα φθ?νεις. Για τα αλλο?
-μη ελπ?ζεις-
δεν ?χει πλο?ο για σε, δεν ?χει οδ?.
?τσι που τη ζω? σου ρ?μαξες εδ?
στην κ?χη το?τη την μικρ?, σ' ?λη την γη την χ?λασες.»

Με τους στ?χους αυτο?ς του Καβ?φη γ?νεται εξ αρχ?ς φανερ? η σχ?ση των χαρακτ?ρων του βιβλ?ου με την γειτονι? του Γκρ?ιβσεντ. Ο συγγραφο?ς φά?νεται πως γνωρ?ζει πολ? καλ? την περιοχ? και με τις περιγραφ?ς του, μεταφ?ρει νοητ? τον αναγν?στη μ?σα στη γειτονι? αυτ?. Σε ?ναν κλειστοφοβικ? και σκοτειν? κ?σμο, τον οπο?ο οι κ?τοικο? του λατρε?ουν να μισο?ν και οι χαρακτ?ρες φά?νεται να θ?λουν να φ?γουν μακρι? μη μπορ?ντας να το κ?νουν. Σε ?ναν κ?σμο που

διαμορφώνει κατά πολυ τους χαρακτήρες των πρωταγωνιστών οδηγώντας τους σε πράξεις που κάνουν το νόμα της εν λόγω γειτονίας να της ταιριάζει ιδανικά.

Εν κατακλείδι, το Gravesend είναι ένα εξαιρετικό μυθιστόρημα το οποίο αγγίζει τα όρια της αστυνομικής λογοτεχνίας, χωρίς όμως να είναι ένα αστυνομικό μυθιστόρημα. Η πλοκή βασίζεται σε δεύτερη μέρα και η ουσία βασίζεται στους χαρακτήρες και τους εσωτερικούς τους δάμονες που πλανούνται σε αυτή τη σκοτεινή γειτονία του Μπρόκλιν. Γι' αυτό λοιπόν, πιστεύω πως ο όρος urban gothic αντικατοπτρίζει πλήρως το περιεχόμενο της ιστορίας αυτής.

Υπ' τους όρους του, πολύ ταιριαστό με την ιστορία, Death Don't Have No Mercy του Rev. Gary Davis θα περιμένουμε να διαβάσουμε και άλλα διαμάντια από τον Γουίλιαμ Μπύλ στο μέλλον (spoiler alert: ο Μπύλ έχει κυκλοφορήσει συλλογή διηγημάτων με αυτή το νόμα).
